

Kepli Lajos
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: K/9854

Érkezett: 2016 MÁRC 31.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani a Földművelésügyi Minisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Mi lesz az ózdi martinsalak károsultakkal?”

címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

Az ózdi martinsalak károsultak kálváriája 1985 környékén kezdődött, ekkor adták át az Ózdi Kohászati Üzemekben a Salakfeldolgozó Művet. Az állami tulajdonban lévő salakfeldolgozóban a Siemens-Martin eljárással gyártott acél melléktermékeként keletkező martinsalakat kohosalakkal keverve ettől kezdődően építési anyagként értékesítették. Borsod-Abaúj-Zemplén-, Heves-, és Nógrád megyében több száz lakóház épült fel úgy a '80-as évek végén martinsalak felhasználásával, hogy annak hosszú távú negatív hatásait senki nem vizsgálta. A martinsalak nagy mennyiségben tartalmaz oltatlan meszet és kén, mely az esővíz és talajvíz hatására megduzzadt, a cementet megsemmisítette majd a betont szétrepesztette. Ennek következtében a martinsalakkal épült házak repedezni kezdtek, a legtöbb ingatlan egy idő után lakhatatlanná, életveszélyessé vált.

Az Ózdi Salakfeldolgozó Üzemet 1991-ben privatizálták, majd később felszámolási eljárás során meg is szűnt, így a károsultak elestek az igényérvényesítés lehetőségétől. Az ezredforduló környékén többen is a károsultak mellé álltak, ügyüket felkarolták, melynek eredményeképp született meg az 1085/2001. (VII.25.) számú kormányhatározat az ózdi martinsalak károsultak kártalanítására vonatkozóan. A kormányhatározat szerint a martinsalak

felhasználásával épült ingatlanokat A-E kategóriába sorolták, mely alapján a felmérést és a besorolást az ÉMI Kht. végezte el.

A besorolás szerinti épületkategóriák a következők:

„A” – Közvetlen intézkedés nem szükséges, megfigyelés,

„B” – Részleges, helyi javítások szükségesek.

„C” – Átfogó szerkezet-megerősítés indokolt, közvetlen veszély nélkül,

„D” – Életveszély, műszaki biztosítás és megerősítés szükséges.

„E” – Életveszély, azonnali bontás szükséges

A rendelet alapján az ÉMI Kht. megkezdte az épületek felmérését és besorolását, mely a kárenyhítés alapját képezte. 2001-ben, még a kormányhatározat alapján 619 ingatlant mértek fel, melyből 45 ingatlant soroltak életveszélyes kategóriába. Érdekesség, hogy például olyan ingatlan, amelynek egyik szobájában leszakadt a mennyezet, csupán „C” minősítést kapott.

Ezt követően az érintett megyékből összesen 1070 bejelentés érkezett, 151 ház tekintetében állapították meg az életveszélyes besorolást.

A Kormány a 1016/2002. (III.7.) Kormányhatározatban, majd a 2003. évi költségvetésről szóló 2002. évi LXII. törvény 5. számú mellékletében, valamint a 40/2003. (III.27.) számú Korm. rendeletben állapított meg jogvesztő határidőt, visszamenőleges hatállyal. A fenti jogszabályok értelmében tehát azok a tulajdonosok, akik 2002. január 15. után jelentették be a károsodást, vagy akiknek az ingatlanában a károsodás 2002. január 15. napját követően jelentkezett, valamint azok, akiknek a korábban megállapított besoroláshoz képest állagromlás következett be az ingatlanába, kárenyhítésre már nem jogosultak, őket az Állam cserbenhagyta.

A kárenyhítés nélkül maradt ingatlantulajdonosok az igényérvényesítés könnyítése érdekében megalakították az Ózdi Martinsalak Károsultjai Egyesületét, mely jelenleg cc. 80 taggal rendelkezik. Az Egyesület képviselőjére ügyvédet bíztak meg, aki 2008-ban fordult az Alkotmánybírósághoz, utólagos normakontroll iránti kérelemmel. A kérelemben sérelmezték, hogy az említett jogszabályhelyek az igényérvényesítési határidőt minden esetben a jogszabályok kihirdetése előtti időpontban határozták meg, mellyel megsértették az Alkotmány 2.§ (1) bekezdését. Hivatkozott az AB gyakorlatára (25/1992. (IV.30.) AB határozat) is, különösen a tekintetben, hogy a jogbiztonság egyik alapvető elve az, hogy „a

jogszabályok a kihirdetésüket megelőző időre ne állapítsanak meg kötelezettséget, illetőleg valamely jogszerű magatartást visszamenőleges érvénnyel ne minősítsenek jogellenesnek”.

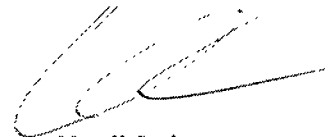
Az utólagos normakontroll iránti kérelmet az Alkotmánybíróság azzal az indokkal utasította el, hogy a károsultak nem merítették ki az összes jogorvoslati lehetőséget. 2009-ben Sólyom László, akkori köztársasági elnökhöz fordultak, azonban erre a beadványukra sem született érdemi döntés. Az ügy azóta is többször előtérbe került, azonban érdemi segítségnyújtás azóta sem érkezett annak az akár 300-ra becsült károsultnak, akik a mai napig várják, hogy valaki érdemi segítséget nyújtson számukra.

Tisztelt Miniszter Úr! Mi lesz az ózdi martinsalak károsultakkal? Mit tervez a Kormány, hogy a károsultak segítséghez juthassanak?

Várom érdemi válaszát!

Budapest, 2016. március 31.

Tisztelettel:

Kepi Lajos
Jobbik